

gen først vilde opløse, naar der forelaa et virkelig retfærdigt Grundlag at gaa til Valg paa, og den nuværende Regering har ogsaa af en ærlig og god Villie søgt at fremskaffe et saadant. Men en retfærdig Valgkredsordnings Gennemførelse er uhyre vanskelig. Den har mange hemmelige Modstandere, og meget af det Venskab, der udtales for den, er ikke andet end rent og skært Hykleri. Vi se, hvorledes man forstaar at vende og dreje denne Sag, saa at den ikke kan gennemføres. Jeg har derfor intet Haab om, at vi komme til at gaa til Valg paa en mere retfærdig Valgkredsordning. Jeg gaar ud fra, at vi komme til at tage Valget paa den gamle bundretfærdige Valgkredsordning, men selv under disse for os i højeste Grad ugunstige Forhold frygter jeg ikke for at tage Kampen op, selv om den nuværende Valgkredsordning giver de Herrer fra den anden Side, Delegationspartierne, uhyre Fordele, som de ingen Ret have til, hvorfor de selvfølgelig helst ville gaa til Valg paa den gamle Ordning. Jeg gaar ud fra, at vi komme til Valg paa den gamle Ordning, men vi frygte ikke derfor. Vi tro, at vor Sag er saa god, at vi alligevel nok skulle skaffe andre politiske Forhold til Veje end de nuværende. Naar hele Stillingen bliver lagt klar for den danske Vælgerbefolkning, vil den — det er min Overbevisning — slutte sig om de demokratiske og antimilitaristiske Partier her i Salen, saaledes at de ville gaa styrkede og øgede ud af Kampen. Jeg vil da haabe, at der kan skabes et Flertal, der vil gaa imod de vedtagne militære Love, saa vi kunne faa en Revision af dem. Kan der skabes et saadant Flertal, vil det snart forslidte Ord, at Lov er Lov, og Lov skal holdes, betyde, at Loven skal holdes, hvis man kan, og hvis man vil. Der er intet Menneske, der kan forlange, hvis der sidder et Flertal derimod i dette Ting, at vi skulle begynde at bygge Saltholmsfortet eller et Fort paa Vejro eller ved Masnedund eller paa andre Steder, hvor de Herrer i deres Visdom have besluttet, at der skal strøs omkring med Forter i dette Land. Undlade vi at bygge et Fort paa Vejro, hvem vil da kunne rejse nogen Indvending derimod? Der bliver ikke noget ud af det. Det er en Bevilling, der ikke bliver brugt, det bliver et dødt Bogstav i Loven og vil aldrig blive gennemført, fordi det ikke vil være muligt at skaffe Pengene bevilgede i dette Ting.

Det er det, som skal staa den danske Vælgerbefolkning klart, at kunne vi skabe

et Flertal mod den elendige Militærordning, som de Herrer gennemførte i den ekstraordinære Samling, kan heldigvis mange Millioner spares. Vel ved jeg, at der er Bestemmelser, der skulle holdes. Der er Lønningslovene med meget rigelige Lønninger til Officererne, dem slippe vi naturligvis ikke for. Men der er mange Udgifter, som ikke alene nu ere udsatte, men som aldrig nogen Sinde ville blive gennemførte i det Øjeblik, Demokratiet og Antimilitaristerne sejre ved de forestaaende Valg. Det vil selvfølgelig blive en haard Kamp, for vi vide godt, at Delegationspartierne og Højre ville vandre sammen Arm i Arm. De ville slutte en inderlig Alliance paa alle de Steder, hvor man har Brug for den. Maaske vil man ikke have den paa de Steder, hvor den er unødvendig, for at der alligevel kan være et vist Skær af Frihed og Selvstændighed over disse Partier. Men jeg stoler, som sagt, paa vor Sags Godhed og paa, at den antimilitaristiske Sammenslutning, der ikke bygger paa Følelser og Stemninger, men paa den almindelige brede Valgrets Grund og paa den sunde Fornuft hos det danske Folk, skal gaa sejrrig ud af den Valgkamp, der snart vil komme.

Halsted: Efter det i statistisk Henseende udførlige Foredrag om den finansielle Situation, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har holdt, skal jeg ikke inlade mig paa noget af de Spørgsmaal, han berørte, men kun kortelig omtale, hvad der foranlediger os til at give Finanslovsforslaget vor Tilslutning. Der er paa dette færre Divergenspunkter, end der plejer at være, nemlig slet ingen udover de to, som ere blevne drøftede de sidste Par Dage, og som angaa Lokomotivbygningen og Skytteforeningerne. Man kunde gaa ud fra, at det havde været let at slutte sig til denne Finanslov, naar der var saa faa virkelige Divergenspunkter, som bleve Genstand for Kamp her i Salen. Men for os har det alligevel ingenlunde været let, idet Udsættelserne paa de militære Budgetter naturligt maatte gøre os yderst betænkelige, og det blev, som alt sagt ved Finanslovens anden Behandling, kun muligt for os at gaa med dertil, efter at det saa skarpt var fremhævet i Forsvarsministerens Motivering af Ændringsforslagene, at det kun var en Udsættelse, og at man saa snart som muligt vilde gaa til en Forøgelse af Bevilgingerne, idet Forsvarsministeren endog forbeholdt sig, saa vidt Finanserne i øvrigt